

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.144 van 7 mei 1999
in de zaak A. 81.517/VII-17.488.**

In zake : Freddy BOUCKAERT,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Freddy BOUCKAERT op 10 december 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 1 september 1998 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij zijn beroep tegen het besluit van 19 mei 1987 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende weigering van de vergunning voor de exploitatie van een varkensfokkerij, gelegen aan de Heistraat 1 te Hooglede, deels gegrond wordt bevonden, het beroepen besluit wordt opgeheven en de gevraagde vergunning gedeeltelijk wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. ADAMS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 maart 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 april 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. DE WAELE die, loco advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoeker, en van advocaat A. GEKIERE die, loco advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. ADAMS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gegrondheid van de vordering

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Overwegende dat de tweede voorwaarde niet is vervuld om de volgende redenen :

2.1. Het bestreden besluit houdt niet alleen een weigering in, maar verleent ook een vergunning voor de uitbating van twee varkensstallen met samen 1.500 dieren.

De weigering betreft één, reeds gebouwde, stal van 750 varkens.

2.2.1. De verzoeker voert vooreerst aan dat voor de betrokken stal een lening werd aangegaan van 3.000.000 BF.

Hij verwijst ook naar een lening van 2.000.000 BF voor "de bouw van een loods ... om het materiaal voor het onderhoud van de stallen te bergen".

Beide leningen vertegenwoordigen een afbetalingslast van respectievelijk 150.000 en 133.000 BF per jaar.

Die financiële lasten zouden tot gevolg hebben dat zonder de geweigerde exploitatie te weinig inkomsten overblijven.

2.2.2. De verzoeker heeft het bij het rechte eind waar hij stelt dat ten tijde van het verkrijgen van de nodige bouwvergunningen niets zich verzette tegen de bouw, zonder het verkrijgen van de ermee corresponderende exploitatievergunningen, van de stallen.

2.2.3. De verzoeker kan evenwel de intrestlast voor de bedoelde loods slechts ten belope van 1/3 in rekening brengen, vermits die de drie stallen moet bedienen.

2.2.4. De voorgaande schorsingsarresten die in verband met de aanvraag in kwestie werden gewezen, kunnen niet met goed gevolg worden ingeroepen in deze zaak, omdat in die beide voorgaande gevallen de aanvraag in haar geheel geweigerd werd, daar waar thans 2/3 van het gevraagde wordt toegestaan.

2.2.5. Bovendien moet worden vastgesteld dat de verzoeker reeds geruime tijd zonder vergunning exploiteert.

Weliswaar is de verwerende partij overgegaan tot het opleggen van dwangmaatregelen ten gevolge waarvan de verzoeker zich moest verantwoorden voor de correctionele rechter, doch deze laatste heeft de verzoeker vrijgesproken op grond van de inertie van de verwerende partij.

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden weigering verandert dus niets aan de feitelijke toestand.

De heroverweging na een gebeurlijke schorsing, in de veronderstelling dat ze tot een vergunning zou leiden, zou dus aan de feitelijke situatie van de verzoeker niets veranderen.

De mogelijkheid dat, na de verwerping van zijn voorliggende vordering, de verzoeker zich opnieuw zal blootstellen aan vervolgingen, is in de eerste plaats het gevolg van zijn eigengereid handelen.

2.2.6. De verzoeker voert ten slotte ook nog een moreel nadeel aan.

Hij doet gelden dat de overheid in het verleden reeds twee maal op onwettige wijze de uitbating van zijn bedrijf heeft geweigerd.

Dit nadeel werd evenwel teniet gedaan door de vernietiging door de Raad van State van de bedoelde beslissingen.

Tevens heeft de verzoeker thans de vergunning bekomen voor 1.500 van de gevraagde 2.250 varkens.

Het nadeel dat te wijten was aan de correctionele vervolging van de verzoeker werd reeds ongedaan gemaakt door de justitiële rechter die hem vrijsprak.

2.2.7. Uit het bovenstaande moet worden besloten dat de verzoeker geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantoonde dat te wijten zou zijn aan de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit;

3. Overwegende dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven mei 1900 negenennegentig, door:

De H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.